

TSIPPY LEVIN BYRON

Képeslapok Indiából

23. A szél miatt

Kolumbusz Indiába indult.
A szél hirtelen irányváltozása okán Amerikába jutott.
Emberei kifosztották aranyából a földet
Mely még nem fedezte föl a puskapor titkát.
India népe szintén köveket görgetett és olajat forralt
Ám Spanyolhon Fiai messze tőlük halmoztak föl zsákmányt.

És India megmenekült.

24. Az ananász relativitáselmélete

Meghálajában édesebb az ananász, mint Keralában,
Ám a héja rostban szegényebb.
Nem lehet belőle kötelet fonni.
A gazda így szól: Az édesség megpuhítja a gyümölcsöt
És meggyengíti szárait.

25.

Hindusztánt hat nap alatt teremtették.
Az első nap teremtették a maharadszát.
Ragyogása betöltötte a világot.
A második napon a brahminokat teremtették.
Ők széjjelválasztották a föld feletti vizeket a föld alatti vizektől,
Csillagokat szakítottak ki maguknak és kifeszítették az égboltot.
Harmadnap a harcosokat teremtették.
Ők örökölték mind a földeket és a hamvakat.
Negyednap a kereskedőket teremtették.
Ők föltaláltak 170 nyelvet,

Tsippy Levin Byron költő és vendégelőadó a világ különböző egyetemlein, mint például a Mumbai Cama Intézetben, a Nápolyi Egyetemen és a Tel Avivi Egyetemen.

Aranyport szűrtek ki a vízből,
Hamis köveket raktak mérlegserpenyőikbe.

Ugyanezen a napon vas nyakörves rabszolgákat importáltak a Szaharából,
Hogy azok tornyokat és erődöket emeljenek.
Az ötödik napon a szolgákat teremtették.
És örök települtek barakkjaikba.
Elkezdték ébresztetni az isteneket.
Alattuk a söprögetők,
Fejük térdeik között,
És mindenféle csúszómászó vesszőseprűk.
Alattuk azok, akik az útmenti árkokban
Dolgoztak,
És azok, akik kocsik elé fogták be magukat
Hogy utasokat és árukat hordjanak.
Bömbölve dicsőítették ezek az isteneket hiszen
Alattuk voltak a guberálók akik
Szintügy boldogok voltak hiszen
Alattuk voltak az utcai koldusok akik
Szintügy boldogok voltak osztályrészükkel
Hiszen alattuk voltak a nyomorultak akiknek
Se hangjuk, se erejük nem volt koldulni.
És alattuk még mélyebb létfokok melyeket
Nem látok, nem látok,
Nem tudok róluk semmit.

A hatodik napon az állatokat teremtették.
Ganésa, a mennyei elefánt
Akit egész évben gyaláznak a mezőkön
Jázminnal és százsorszáppal ékesen
Hajítják a tengerbe Ganapatinál.

Ugyanezen a napon teremtették a szent tehenet.
A piac elárusítóhelyeiről eszik
Szájából az apátia isteni nedve csörgedezik.
És Hanumán a majom aki egész nap ugrál
Mint az én zabolátlan gondolataim jóga közben.
És a pávák büszkeségük nehéz tollaival
Melyek nem engedik őket repülni.
Mint a szári, az örökség terhe,
Az asszonyok hátán.

Azon a napon teremtették a radzsasztáni tevüket.
Üres kettőzött púp, fájdalomtól és
Állhatatosságtól görbült gerinc,
mely élve szeli keresztül a sivatagot.
Ló és lovasa pedig együtt teremtetett
India két lehetőségeként: hordozó és hordozott
És a kettő közötti csúszós lejtő.
A kobra gyűlölete a fuvolás iránt
A kosárban szunnyad,
Ébredve pedig táncra korlátozza magát.
A nagy papagáj az első tojás sötétségéből emelkedett,
Hogy jeleket olvasson és jövőt visítson.

A hetedik napon még semmit sem végeztek.
Köd szállt a föld fölött,
De lassan csapdába csalta a legyező pankha.
Minden káosz volt és a költségvetési
Tervezet vesztegetéssé változott.
A maharadszám lótuszülésbe emelkedett,
Chutney-t kóstolva
Dühösen panaszkodott,
Kiköpve a nyilatkozatot látá, hogy ez nem jó.